

قونوی اختلاف عقیده در مرتبه عقل نظری را طبیعی می‌داند

عضو هیئت علمی موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران معتقد است قونوی اختلاف عقیده در مرتبه عقل نظری در خصوص امری واحد را مسئله‌ای طبیعی می‌داند و به تبع آن اختلاف ادیان و عقاید دینی را نیز امری ناگزیر و لازمه تجلیات اسماء الهی قلمداد می‌کند.

عضو هیئت علمی موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران معتقد است قونوی اختلاف عقیده در مرتبه عقل نظری در خصوص امری واحد را مسئله‌ای طبیعی می‌داند و به تبع آن اختلاف ادیان و عقاید دینی را نیز امری ناگزیر و لازمه تجلیات اسماء الهی قلمداد می‌کند.

نشست فلسفه و دین از سری نشست‌های همایش روز جهانی فلسفه صبح روز سه‌شنبه دوم آذرماه در محل کتابخانه ملی برگزار شد.

دکتر محسن جهانگیری در این نشست به بررسی موضوع پیوند فلسفه و دین پرداخت.

وی گفت: تمام عارف و علوم انسانی با فلسفه رابطه دارند برای اینکه فلسفه مادر همه علوم است. خاستگاه همه علوم و معارف بشری فلسفه است ولی ارتباط فلسفه با دین مطلبی دیگر و بسیار مهم است تا آن حد که آن کسانی که تاکید می‌کردند به جدایی فلسفه و دین همانها خودشان به ناچار درباره فلسفه دین صحبت کردند.

در این نشست دکتر محمود یوسف ثانی به بررسی موضوع اختلاف عقاید و ادیان از دیدگاه قونوی پرداخت و گفت: مسئله اختلاف ادیان برای علمای اسلامی به طور کلی برای متکلمان فلاسفه و عرفا مطرح بوده است. سؤال این است که چه می‌شود که انسان‌ها و عرفا در اتخاذ مواضع دینی مواضع مختلفی می‌گیرند و لذا مسئله این است که چطور انسان‌ها به سمت عقاید گوناگون متمایل می‌شوند.

وی در ادامه گفت: قونوی در برخی آثار خود به بررسی مسئله اختلاف عقاید در ادیان و پی‌جویی از علت یا علل آن پرداخته است.

این استاد دانشگاه خاطرنشان کرد: وی هرچند در وهله نخست از این اختلاف تبیینی، معرفت‌شناختی به دست می‌دهد و تلقیات و برداشت‌های گوناگون و یا دلایل و براهین مختلف در قبول و رد عقاید را علت اختلاف آنها قلمداد می‌کند ولی در این مرحله متوقف نمی‌ماند و با ارجاع اختلافات معرفت‌شناختی به امور هستی‌شناختی در نهایت این اختلاف‌ها را معلول توجهات ادراک‌کنندگان و آنها را نیز تابع مقاصد و اهداف آنان می‌داند. مقاصد و اهداف را نیز تابع اختلاف مزاج‌ها و روحیات افراد و حاصل تفاعلات بین روح و جسم و آنها را نیز در غایت امر معلول یا حاصل اختلاف در آثار تجلیات اسمائی متعین و متعدد در مرتبه قابل‌ها و به تناسب استعداد آنها می‌داند. بدین ترتیب اختلاف عقیده در مرتبه عقل نظری در خصوص امری واحد را مسئله طبیعی می‌داند. به تبع آن اختلاف ادیان و عقاید دینی را نیز امری ناگزیر و لازمه تجلیات اسماء الهی قلمداد می‌کند.